

**Avgvstini Valerii, Veronensis Episcopi, De Rhetorica
Ecclesiastica Libri III. Perqvam Ervditi**

Valiero, Agostino

Coloniae, 1582

Quomodò auditores ad verecundia[m] sint commouendi. Cap. XX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69050](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-69050)

Quomodo auditores ad verecundiā sint commouendi.

Cap. XX.

DICAMVS de pudore, siue verecundia, quæ cum timore magnam affinitatem habet. nihil autem est aliud pudor, siue verecundia, quam quædam extenuatio animi, ex malis orta præsentibus, præteritis, atque futuris, ob qua subeunda sit ignominia alicuius nota. Hac affectio est digna Christiano, ad quam excitari auditores debent, argumentis in primis sumptis à contrarijs; cù nihil possit esse tam alienum à Christiano, quam impudentia, quæ est contemptus earum rerum, quas verecundi maximè reformidant, flagitorum magistra, disciplinæ aduersaria, superbia filia, calamitatum socia. Excitādi sunt auditores ad pudorem, & ad verecundiam; & declarandum, quam sit turpe deserere aciem Christi, & transfugere ad sathanam, quam sit ignominiosum membra Christi contaminare, imaginem Dei transformare in naturam bestiarum, quod voluptatibus in primis fit: turpisimum autem est, à fide parentum recedere, extra Ecclesiam viuere, sanctissimis sacramentis, veluti cibo non ali.

Quomodo excitādi sint auditores ad gaudiū.

Cap. XXI.

GAUDIVM, est affectio animi alicuius præsentis boni opinione concepta. Ad gaudium excitari possunt auditores, commemoratione maximorum beneficiorum, quæ diuinitus nobis collata sunt; in primis, in solennitatibus, quas sancta Ecclesia spiritu sancto edocet, celebrat,